

D U Y S T E R

“HET IS NIET DE BEDOELING EEN WILDE PARTY TE ORGANISEREN”

Avco Duvster houdt iedere zondagavond een devote schare luisteraars aan de radio gekluisterd met haar programma vol tomeloze weemoed en oorverdovende zoetheid. Rustig maar ongedurig. Op de slotavond van het Internationaal Kortfilmfestival Leuven komt ze het cinefiele publiek overtuigen van Duvster. Dat is immers de klinkende naam geworden van het muziekgenre waar het gelijknamige Studio Brussel-programma mee groot is geworden.

Robin Broos & Jelle Goossens

Veto: Duvster loopt inmiddels zes en een half jaar op Studio Brussel. Wat is de eeuwigheids-waarde van zo'n programma?

Avco Duvster: «Ik denk dat geen enkel programma eeuwig kan meegaan, maar zolang we het gevoel hebben dat er genoeg goede muziek voor handen is, zie ik geen reden om te stoppen. Voor Eppo (Ianssen, red.) en mij voelt het ook nog altijd heel goed aan. We vinden nog wekelijks nieuwe artiesten en platen die we kunnen draaien, en de luisteraars zijn ook nog altijd mee. Dat merken we vooral aan de mails van luisteraars die binnenstromen. Daarin worden heel uiteenlopende vragen gesteld, zoals: “waar kan ik die cd vinden?” of “hebben jullie een tip om mijn cd-collectie uit te breiden?”. Dikwijls is het ook gewoon om ons te bedanken als ze nieuwe muziek hebben ontdekt via het programma. Zolang dat soort vragen en reacties blijft komen, heeft het voor ons zeker nog zin om door te gaan.»

19 MINUTEN

Veto: Je ziet het zelf: er is veel interactie met de luisteraars. Sinds kort gebruiken jullie daar ook een Myspace-pagina voor. Wat is daar de bedoeling van?

Duvster: «Eigenlijk is de Myspace-pagina gemaakt om de compilatie-cd van Duvster te promoten. Nu wordt ze tijdens de uitzendingen nog altijd door luisteraars gebruikt om te reageren. Het is dus gewoon een extra tool. Het is evenwel niet zo dat we daar op elke commentaar of vraag uitgebreid gaan antwoorden. Dat doen we meer vanuit de mailbox van het programma.»

Veto: Er is ook Duvster-eroen op last.fm.

Duvster: «Die is opeestart door één van onze luisteraars, maar we vonden het wel zinvol om de link ook op onze pagina te zetten. Om echt bij te blijven met het programma, blijft de Studio Brussel-pagina wel de referentie. Daar staat nog altijd precies wat er gedraaid wordt, welke gasten er komen en hoe je ons kan bereiken.»

Veto: Door je naam te verbinden aan een programma, wordt je naam ook plots verbonden aan een bepaalde eener. Voelt dat niet raar?

Duvster: «Op zich wel, maar ik kan het wel loskoppelen. Toen we begonnen met het programma, was het ook nog niet echt een genre. We hebben eerst een beetje gezocht naar wat we op dat moment in de week wilden brengen. Het oorspronkelijke opzet toen was om muziek te brengen die tot dan amper aan bod kwam op de radio. Door zondagavond op antenne te gaan, pastte het gewoon in het plaatje om meer rustige muziek op te zoeken. Dan kan je eerder dingen doen die overdag minder goed zouden passen. We profiteren er dan bijvoorbeeld eens van om een nummer van 19 minuten te draaien. Dat zou anders nooit op de radio kunnen. Natuurlijk doen we dat ook niet elke week, want we hebben maar twee uur en we proberen toch zoveel mogelijk dingen te draaien.»

Veto: Is het niet gek dat mensen bij bepaalde muziek meteen aan jou denken?

Duvster: «Ik heet al mijn hele leven Duvster.

“Als ik naar de Delhaize ga, loert er niemand in mijn karretje” (foto VRT Radio)

Als ik ergens in een recensie een verwijzing tegenkom naar Duvster, dan voel ik dat niet aan als een verwijzing naar mijn persoon, maar als een verwijzing naar het programma en iedereen die daar achter zit.»

Veto: Het is een soort merknaam geworden?

Duvster: «Ja, daar is het inderdaad onbewust naartoe eeroeid, al zijn we er natuurlijk wel blij mee. Duvster wordt nu gezien als een noemer waaronder een aantal kleinere genres figureren. Gek eigenlijk, want we draaien zoveel soorten muziek: singer-songwriters, electronica en al wat daar tussen zit.»

KOPPEL

Veto: De geprogrammeerde muziek wordt vaak omschreven als heel intieme muziek. De samensteller is altijd Eppo Ianssen geweest. Intieme muziek schept misschien een intieme band?

Duvster: «Er is zeker een band (lacht), hoewel we eerder toevallig bij elkaar gebracht zijn. Voor we met het programma begonnen, kenden we elkaar nog niet. Toch klikte het meteen, ook al omdat we op muzikaal vlak op dezelfde golflengte zaten. Nu dat we het al zo lang samen doen, is het een beetje zoals bij een koppel: je moet niet veel meer tegen elkaar zeggen om te weten wat we gaan doen en welke muziek er zeker in het programma moet.»

«In het begin was het wel zo dat Eppo

zeemzoet, dan weer net iets te moeilijk. Een criterium dat wij altijd gebruikt hebben, is dat er melodie en *sonne* in het nummer moet zitten. Een pure *alientrack* met alleen wat wind en wat *clicks* in, hebben we nooit gedraaid. Ik verwiit natuurlijk niemand dat ze hun plaat aan de man proberen te brengen. Ze kunnen maar proberen, zeker ionze Belgische groepen. Ik zeg ook altijd: “stuur op wat je hebt”. We beluisteren dat materiaal altijd, maar dat wil niet zeggen dat we het allemaal draaien.»

OPDRINGERIGE LUISTERAARS

Veto: Eigenlijk ben je als radiopresentator een soort rockster geworden, maar dan zonder de nadelen ervan: je kan overal bakstave binnen, je komt er alle mensen tegen, zonder dat je je verplicht voelt om mee coke te gaan snuiven, of dat je opdringerige fans moet afhouden.

Duvster: «Radio is inderdaad nog altijd een anoniem medium. Ik ben zelf eerder iemand die me goed voelt in de studio achter een microfoon. Het is een redelijk veilige omgeving: je kan zelf bepalen wanneer de microfoon aanzaat en je staat niet op een podium in de spotlight. Dat is het grote verschil met mensen die zanger zijn of op televisie komen. Nu is dat anoniem met het Internet al veel minder geworden en nu gebeurt het wel eens dat ze me nu op een concert aanporren omdat ze me herkennen of omdat ze iets willen vragen. Van echt opdringerige luisteraars heb ik gelukkig geen last. Ik woon bovendien in Brussel, dus als ik daar naar de Delhaize ga, heb ik nog nooit meegemaakt dat er iemand in mijn karretje zit te loeren om te kijken wat die Avco Duvster vandaag gekocht heeft.»

Veto: Klopt het dat ze jouw stem gebruikt hebben als sample in een of ander nummer?

Duvster: «Ja, dat was voor Galatasaray, een groep uit Kortrijk, waarvan ik enkele groepsleden persoonlijk ken. Op hun vorige plaat hadden ze een nummer waarop Luc Dufourmont zong en ze wilden daaronder een zwoele vrouwenstem die een aantal woorden herhaalde.»

Veto: Hoe is het dan om voor één keer deel te zijn van de muziek?

Duvster: «Het is raar omdat je je stem op een heel andere manier hoort. Ik ben intussen gewoon van mezelf te horen in de uitzending, maar op plaat is het toch nog iets anders. Ook omdat het een andere manier was van mijn stem te gebruiken. Het was niet gewoon een luisteraar aanspreken of een plaat aankondigen.»

Veto: Deze week draai je op het Internationaal Kortfilmfestival Leuven. Hoe is men daarvoor bij jou uitgekomen?

Duvster: «Ik denk via Studio Brussel. Ze hebben me gebeld met de vraag of ik zin had om op de slotavond in het café plaatjes te komen draaien. Mijn eerste antwoord was dat ik geen echte di ben, maar het is blijkbaar niet de bedoeling een wilde party te organiseren. Ze willen eerder een rustige cafésfeer

“Een pure alientrack met alleen wat wind en wat clicks in, hebben we nooit gedraaid”

Veto: Gebeurt het dan vaak dat groepen zich aanbieden?

Duvster: «We worden niet overspoeld, maar het gebeurt nu en dan wel eens. Het gaat dan vaak eerder om Belgische groepen. De buitenlandse groepen komen meer via-via bij ons. Soms krijgen we ook promo-mensen over de vloer die ons ervan willen overtuigen dat hun plaat echt iets voor ons programma is. Helaas voor hen denken wij daar soms anders over.»

«Het gaat ook dikwijls om een heel dunne rens die niet altijd even makkelijk te trekken is: de ene keer is het net iets te

creëren, waar aangename nummers gedraaid worden die niet altijd even alleraardig zijn en waarbij er ondertussen kan naseprat worden over het festival. Voor zoiets is mijn platencollectie wel uitgebreid genoeg. Als je een hele funky party wil, moet je eerder bij Eppo zijn, maar ik ben ervan overtuigd dat het in STUK ook een hele toffe avond kan worden.»

Je kan Avco Duvster zaterdagavond vanaf 22u aan het werken zien in het STUKcafé, Naamsestraat 96. Meer info www.kortfilmfestival.be of www.stukbr.be